

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

1927

Isprăvile noului an, sau jalnica tragedie a verișcanilor și libărușilor din Sibiu

Găoacea veșniciei spărgând cio lovitură,
Ai apărut în lume cu cașul alb la gură.
Și-a tresărit văzduhul de-al svonului ecou
Și toți golirăm cupa în cinstea ta, an nou!

Dar tu, pe cât se pare, puțin te sinchisești
De caldele urale din piepturi omenești,
Căci prima ta măsură de când veniși în viață,
A fost că ne-ai pus țurțuri de sloiuri la musteață
Și vântul iernei aspre slăbindu-l din căpestre,
L-ai pus spre noi să salte în sărituri buestre,
Și gerul, ucenicul lui tata Sfarmă-Petre,
L-ai pus să răcorească cenușa de pe vetre.

An nou! Tu ia aminte ce posne face geru:
Îl pune în mișcare pe general Boeru,
Că, dând din piciorușe spre-a rezista la frig,
Mi s'a trezit de-odată 'n piață la Avrig.
Și-aici, după principiul „Mișcarea dă căldură”,
Vre-o două ceasuri șeful mișcă mereu din din gură.
Și se'ntrebau țărani: — E popă ce se roagă?
Iar Ieronim răspunse: — E generalul, dragă!
Și când văzu că frigul îl face de sughiță,



O tuiculiță caldă îi oferi Stoichiță
Și-i oferi cucernic curata lui batistă,
Văzând că la strănături bătrânul nu resistă.

În schimb însă Avrigul în veci va ține minte
Năvala fără seamă și iureșul ferbinte
Care s'a dat acolo partidelor adverse:
C'o frază luptătorul de pe pământ le șterse.
S'a revărsat potopul pe bieții „verișcani”,
De n'o să-și vină'n fire nici douăzeci de ani,
Să mai poftască Nichi să deie ochi cu natu,
Sau să-și mai scoată capul în lume Lepădatu
Să mai poftască Ghiță să vie prin Avrig
Ori Goga să mai vie, că pe cărbuni îl frig.
La drept vorbind, „Calicul” scăpă fără frecuş,
În schimb aprinsă lavă vărsă pe libăruși.

Mi i-a strivit, cum pruncul pe geam strivește musca,
A fost măcel mai aprig decât la Ravarusca.
Că, vezi, de-atâta groază, din Piso cel voinic,
A mai rămas acuma un epigon pitic,
Soricu 'și bate și-astăzi cu pintenii Pegazul,
Să fugă'n lumea mare spre-ași tainii necazul
Iar Regman se gândește acuma la popie
Și Simian plătește lui Văru liturghie
Să facă rugăciune să nu-l mai urmărească
Fantoma nimicirei cu ura ei drăcească ...

An nou! Te-arăți întocmai ca ceilalți zănatici,
Doar victimele-acestea erau băeți simpatici,
Ceteau cu zel „Calicul”, gustau ale lui glume
Luptau să 'mputineze greșalele din lume,
Iși petreceau adese cu doine mângăioase,
Desprețuiu cu toții ciorapii de mătase,
Purtau căciula albă, potcoave la ciobote,
Spuneau că rochia scurtă e zdreanță de cocote
Ei adorau în cântec pe cele nouă muze,
Erau dușmani fanatici ai rujului de buze.

An nou, cu bieții oameni ai procedat barbar,
Punându-le instructor pe domnul ghinărar,
De ți-i muștruluește după sistem cazon
„Calicul” se revoltă de-așa amar plocon,
Și îți pune în vedere să nu fii pișicher
Că iar te ia'n primire celebrul



DOINA LUCEAFĂRULUI

Mai Zorila bunul meu,
De te-ar bate Dumnezeu,
Ca vara te'nvolbi la mine,
Și iarna cu mult mai bine.

Insa când iarna sosește
Și aierul se răcește,
Dacă merg noaptea afară,
Tu nu te uiți că nu-i vară.

Făr' te'nvolbi cât poți de tare
De mă ia o tremurare,
Nu cugeți să mă'ncazești,
Ci de loc să mă slăbești.

Cât ești tu iarnă de mare,
Țiganul odihnă n'are,
Stând afară puținel
Se mi te uiți tot la el.

Eu m'am îngrozit de tine
De când te tot uiți la mine,
Iată am îmbătrânit,
Și tu nu ai mai orbit.

Șase zeci de ierni ernai
Și de tine nu scăpai,
Poate până voi muri,
Tu tot involbat vei fi.

Nu știu să'ți fi greșit eu
Sa mă amarăști mereu,
De-ar fi iarna cât de mare,
Tot țiganul frica n'are.

Dar pe tine când te vede
Toată puterea o perde,
Și strigă cu frica multa.
Dic! Zorila cum se uita.

Ma voi trage iar' în casa
Ca prea tare mă apasă
Lumina dela zorila,
Când-l văd ca o tocila.

Iarna nu e nici odată,
Se fie stea ne'nvolbata,
Ca păgânul de Zorila,
Ce de noi nu are mila.

Se pot ași arunca eu
La tine barosul meu,
Te-ași lovi să pică la mine
Sa te bat odată bine.

Să te'nvăț a te uita
Când pe țigan vei vedea
Sa 'nchizi ochii frumușel,
Sa nu te mai uiți la el!



Aranjază el.

— Domnule doftor nevastă-mea trage de moarte și îi e frică să nu fie îngropată de vie.

— Fi fără teamă, viu eu acolo și aranjez totul bine și sigur.

Să ne modernizăm și noi

Planuri pe 1927

Toată lumea să modernizează și nici Calicul nu poate rămânea de cărușă. De aceea am hotărât ca să deducim pe cetitori cu următoarele plăceri:

Concerturi radio. Rugăm pe aceia cari ne sunt binevoitori, să ne ofere soacra, care este astăzi cel mai bun și mai perfect aparat de transmisiune. Funcționează ziua și noaptea.

Dansuri moderne. Avem profesori renumiți, toți bărbații, cari stau sub comanda papucului nevastei lor și joacă cum le cântă găina. lecții gratuite.

Conferințe zilnice. Conferențiarul sunt chiriașii dela balamuc, cari vorbesc încontinuu și fac politică de toate partidele.

Cinematograf. Filme proaspete. Cel mai renumit este: „Binefacerile culturii“. Arată în actul I.: Balurile de azi cu cu maimuțe în pielea goală. Maimuțele sunt botezate cu nume de femei din Europa; actul II. Fete mari cu copii în brațe. Acestea au schimbat călindarul cu mulți ani înainte; actul III: Iubirea deaproapelui. Femei cari iubesc mai mulți bărbați și bărbați, cari iubesc mai multe femei. Iubire pe bani, pe cadouri, de interese, pe decorații, pe coarne și pe degeaba; actul IV: Nașterile în decursul anului, vor fi copii din flori, din tufe, din nenoroc și din întâmplare.

Cursuri de gospodărie. Și-au anunțat dorința de a ne da sprijin toți cari

au umblat cu mâinile prin banii statului. Participanții la cursuri, nu pot învăța decât ceva bun.

Excursiuni gratuite.

Au angajat toate carele mortuare din oraș, să facă transporturi zilnice pentru doritori pe distanța locuință și cimiterul Dumbrava. Inapoi, carele trebuie să se întoarcă goale. Orice ciocnire și dezastră exclusă.

Diferite sporturi.

Pălmuitul: profesori: deputații; Săritul: profesori: toți hoții de locuințe; Răsturnatul: profesori: funcționarii; Inotul: profesori: îmbogățiii de războiu; Alergări: profesori: toți boii din România.



Să luăm aminte

Dovada cea mai bună că în cer nu sunt medici e vecinicul traiu al tuturor sfinților.

Burlacii nu se tem atât de tare de însurătoare cât de viața casnică.



Nu știe

- De câți ani ești acuzatule?
- Nu mai știu die judecător.
- De ce să nu știi?
- Pai uite cum a fost. La școală am umblat vre-o 10 ani, armata am făcut în patru ani și de-atunci am colindat prin toate temnițele dearândul.

Doina Anului nou

Foale verde cōji de ou
Am început un an nou,
Pe cel vechiu l-am ispravit
Cum a fost, calic pârlit.

Nici tu picior de purcel,
Sau ceva vin turburel,
Sarmaluțe cu foi mari,
Ca prin căsi de gospodari.

N'a venit nimeni să-mi zică:
„An nou fericit bādica,
Sănătate, la mulți ani,
Voe bună, gologani“.

Anul vechiu l-am pus la rând
Tremurând de frig, flămând
Chiar Crăciunul când a fost
Era într'o zi de post.

Cel nou l-am pornit cu bine,
S'a certat soața cu mine,
Și 'n cap sa iau bine seama
Mi-a trântit oala cu zeama.

Tocmai când scăldam copiii
Imi veni plata chirii,
Când să pun la foc și ciorba
Iacepu lăptaru vorba.

Nevasta spune că vrea
Mantă nouă ca nașă-sa
Iar copii gălagioși
Vreau plăcinte și gogoși.

Să fil neam cu șapte draci
Nu poți pe toți să-i împaci,
De nevastă mi-e mai teamă
Ca mai gust din nou o zeamă.

Ce folos de călindar
Când nu ești milionar,
Am să mă fac mai deștept
Alt an nou să nu aștept.

Papistașul.



Din cremenea lui Amnariu

Dacă prima privire a unei
femei te aprinde, fii sigur, că
ai ajuns înaintea unui foc de
paie!

*

În părerile lor despre alții
oamenii se judecă fiecare pe sine!

*

Cei ce-au ispravit banii, pe
cari nu i-au avut nici odată, să
întrebe pe dascăli în ce mod se
poate trăi trei luni fără leafă!



Cocoana gurădulce.

Câț, că tu nu știi ce va să însemneze principiile pentru o societate. În crerul tău n'auzi decât serenade mirolăite la lună pe vâruri de șură.

Mițuluc! Așazăte'n poală la mine. Iți poți face culcuș plăcut să visezi și să torci. Sau mai bine să ascuți și să bagi în cap. În poala cocoanelor moderne nu poți să stai. Ele nu pot să cânte despre badea cu chica gălbioară, care doarme la, șața'n poală. Din simplu motiv că n'au poale.

Câț, că femeile moderne i-au dat cea mai cumplită desmînțire lui Eminescu. „Nu uita că doamna are minte scurtă, haine lungi“. Așa a zis nemuritorul poet-filozof. O fi fost pe vremea lui. Astăzi e altfel.

De aceea pe Eminescu nu-l mai citește nimeni. Doamna are minte lungă, haine scurte. Are minte așa de lungă, încât îl așază pe Fasonel cale de sute de poște.

Pisu, miau, mierlau, stai și-ascultă.

Ai fost tu la balurile din acest carnaval? Știi tu danțurile moderne? Tu știi că *Schimmy* este invenția unui harhăr puchinos din Budapesta, un fel de baboi de cea mai impuțită specie? Ai văzut tu cum se joacă *Charleston*?

Dai din picioare și din mâini ca cei apucați de boala a rea, te încrunți și faci spume la gură ca javrele atinse de turbare.

Pisuluc. Stai frumos. Tu nu știi cine lansează aceste creații pline de grație. Mulți vor să lanseze idei și atitudini, dar nu toți reușesc.

Pentru că sunt mulți chemați, dar puțini aleși.

Metropolitul Ardealului a vrut să dea publicului sibiuan o sală, în care să se citească Biblia. Frumoasa sală dela Bulevard a stat câte-va luni pustie. Lazar Popovici înființase așa numitele conveniri sociale. Lumea le-a uitat de a doua zi. Am avut o frumoasă reuniune de muzică românească. Acum e vorba să se desființeze. Asociația profesorilor nu reușește să țină o conferință, că nu vine lumea. Cabadaeff are o admirabilă expoziție de tablouri. Nimeni nu se duce să i le admire. Bucuria lui Soricu, că le poate cumpăra pe preț de nimica. O revistă literară în Sibiu n'a putut să trăiască. Nici un ziar cotidian nu putem susține:

Țoc, Pisoc! Știi tu de ce?

Lipsește omul cu autoritate. Nu știm unde să'l căutăm. Școală mițuluc. Strigă să'ți crepe bojocii: *Trăiască Chenderes!* El știe să se impună. Ideile lui prind.

Charleston! Schimmy! Danțuri în cari hoiturile pudrate se expun în saloanele acestui domn, în mișcări de broaște răioase, în încolăcături de lipitori băloase, unde nu este nici o nevoie de haină pentru femeia-marfă, sau mai corect zis *marhă*.

Ceia ce pornește depe amvon, dela catedră, dela masa de studiu a omului preocupat a da societății elementele de progres, — n'are nici un ecou. E destul ca domnul Chenderes să facă un gest și o lume întreagă se cutremură. E destul să lanseze el o idee, pentru-ca bătrâni și tineri să se supună orbește, să se supună fără nici o schițare de protest. Părinții închid ochii, și tac, la schimonositurile pe cari marile autoritar Chenderes le impune prin agentele lui.

Mițuluc. Să-i trăznească prin minte unui ofițer superior să ordone militarilor mișcări identice cu ale jocurilor lansate de Chenderes. O lume întreagă ar protesta, ar spune căși bate joc de tinerii, în cari vedem scutul și garanția noastră. S'ar protesta în întruniri. Deputații ar intra cuvântul în cameră. Ministrul ar trebui să ia măsuri. Și doar la armată ori-ce mișcări s'ar exercita, nu ar fi decât spre folosul organismului, care nu se știe în ce situație va ajunge.

Pusi! Dar cine a căutat să se pună în grevă, să organizeze o revoluție împotriva felului cum Chenderes își bate joc de o societate întreagă. S'au revoltat locuitorii cantoanelor și au organizat revoluția în frunte cu Wilhelm Tell, atunci când au fost obligați să salute o pălărie. Lumea noastră e obligată de saloanele lui Chenderes să sară ca damblagiii, săși frângă mijlocul ca viermii să se încrunte ca epilepticii. Acest cinic tae poalele femeilor și nimeni nu ridică un pai împotriva lui.

Mițuluc. Spelunca dictează. Spelunca terorizează. Spelunca aranjază. Spelunca organizează, Spelunca dă un semn și ca la varga magică a preotului egiptean, o lume se cutremură și se supune.

Cine-va ne-a numit Țara lui Hübsch. O fi a lui Hübsch țara. Dar societatea din ea ascultă de Chenderes, până și în exploziile

vieței lăuntrice, care și caută manifestare în mlădieri, cari odată întrupau grația.

Câț, că tu nu-ți dai seama de starea ta. Ca mâne o să-ți tunzi mustățile, o să-ți scurtezi coada, o să te pui la pantofi de lac, la ciorap de mătase. Că începi să

nu mai pindești la gaura șoarecelui.

De aceia ne-au umplut țara șobolanii. Mițuluc. Adormi, că de-om mai continua discuția, se supără domni de la clubul liberal.

Câț, că liberalii au codițe de șobolani.

numai dintr'un copac cu mere țivile să nu guste.

Eva a călcat însă deciuplina militară și a mâncat. Idată ce aghiotantu a comunicat lui Dumnezeu faptul 'ntâmplat, Dumnezeu a chemat pe cu-pabeli și le-a zis:

— Pentru ce ai mâncat, leat din mărul țivil? Ai călcat consemnu, hai? Las'că te învăț eu! Patru zile de pluton de pedeapsă!

Și după ce i-a gonit patru zile cu cățeuaua în spinare; i-a reformat și i-a trimis pe la vetrele lor, iar la ușa raiului, unde eră ștabu regimentului, a pus un planton și a dat ordin să nu intre nimeni. Ori-cine o intra, soldatul are ordin să-l împuște și după aia să-l bage 4 zile la închisoare, dar zilele astea să se treacă pe foaia de pedepse și să nu se socotească servite.

Ce va să zică asta? Asta va să zică scurt, că soldatul este dator să nu mănânce mere țivile atât în timp de pace cât și în timp de război. Să nu mănânci mere, leat, că dai de belea cu mine! Vezi că eu nu sunt Dumnezeu, eu te gonesc la pas gimnastic până îți-o eși limba de un cot!

Ai înțeles?



E doctor bun.

- Mi-e bolnavă nevasta, e bun doctorul dela noi?
- Bun. M'a scăpat odată dela moarte.
- Cum, așa și-a fost de rău?
- Nu, dar mi-s'a spăriat cail cu căruța și doftorul i-a oprit.

Facerea lumii

după teoria lui Moș Teacă
(Dela Toni Bacalbașa — cetire)

Odată la raportu de 11 ore, Dumnezeu, comandantul suprem al pământului, a dat orden de s'a făcut lumea. Intâiul contingent oțemat sub drapel a fost Adam și Eva.

Cum i-a înrolat, Dumnezeu i-a echipat complet și i-a trimis în garnizoană pă pământ, unde le-a dat în primire onoru, zgomotu, postu și focu. Da, le-a dat orden să mănânce ce or vrea,

Știri telegrafice

Agenția: Tepeleș
Aduse în cărcă de „Calicul”.

Sibiu. Anul nou ne-au adus cadouri din berechet și aproape fiecare muritor s'a împărtășit cu câte ceva din traista prichindelului de an. Vărului Lepădătescu i-a adus o pădure în exploatare cu numele „Vlășia”, membrilor camerei de agricultură le-au adus un automobil marca „Schoppelt”, pentru preumblarea purcelușilor cu nuca 'ngură, libărușilor le-au adus o poftă nesățioasă după putere, lui Iliuț Floașiu i-a adus frământare pentru camera de comerț, lui Soricu ciorapi de mătase și joben simandicos, lui Dr. Vilt clienți și clienților sonde, iar breacucernicilor dela Consistor liste de subscripție cu nemiluita. Numai „Calicul” nu a primit altceva decât asigurarea sentimentului de prietenie dela un prietin care avea obiceiul să facă asigurări pe viață și asigurări de vite.

AU APĂRUT cunoscutele calendare

Calendarul pentru toți

PE ANUL 1927

cu o vastă materie literară, economică, instructivă, scrisă de cei mai buni scriitori ai noștri, cu numeroase ilustrațiuni, cu târgurile din toată țara și cu rubrica postei telegrafului etc.

Prețul unui Calendar este Lei. 15

Calendarul de perete

PE ANUL 1927

cuprinde fotografii frumoase litografiate, toate sărbătorile cu roșu tipărite, posturile, sărbătorile naționale și alte aniversări cronologice.

Prețul unui calendar este 3 lei.

Revânzătorii primesc rabat 25%.

Grăbiți cu comenzile Dv. deoarece nu mai avem decât un număr restrâns din aceste calendare. Se expediază prompt prin poștă, contra ramburs. La fiecare 10 calendare unul se dă gratis.